

вие тръбва да имате поне една основна идея. Нѣкои казватъ: Какво ще оставимъ на земята, като заминемъ за онзи свѣтъ? Казвамъ: две важни нѣща тръбва да ви занимаватъ — какво ще оставите на земята следъ заминаването си и какво ще занесете съ себе си въ онзи свѣтъ. Първото е необходимо, за да намѣрите нѣщо, като дойдете втори пътъ на земята, а второто е необходимо, да има какво да работите на онзи свѣтъ. Какво искалъ да каже Христосъ съ стиха „събирайте си богатства, които молецъ не опасва, нито ръжда разяжда“? Знаете ли положително, колко и какво сте внесли въ Божествената банка? Шо се отнася до земните банки, хората знаятъ, колко сѫ внесли, но дойде ли въпросъ до небесната банка, тѣ не знаятъ, колко сѫ внесли въ нея, и дали, изобщо, има внесено нѣщо. Това всѣки човѣкъ тръбва да знае, защото физическиятъ животъ е свързанъ съ Божествения. Каквото вършите на земята, то има отражение въ Божествения свѣтъ. Който иска да придобие безсмъртието, той тръбва да изучава живота, като велико изкуство. Не е достатъчно само да се цитиратъ стихове отъ Евангелието, но тѣ тръбва да се живѣятъ. Каквътъ животъ е този, ако единъ день сте радостни, а на другия денъ скрѣбни, или единъ денъ вървате, а на другия денъ се съмнявате? Всички тръбва да знаете, че когато хората умиратъ, Богъ ги учи. Той насочва мисълъта имъ въ прива посока.

Казвамъ: вашиятъ животъ лесно може да се подобри. — Какъ? — Като внесете въ себе си една безсмъртна идея. Не мислете, че съ обикновената вѣра можете да подобрите живота си. Не, ще внесете въ себе си такава основна идея, която да ви даде вѣра, упование и сигурностъ въ живота. Който има такава идея, той мяза на човѣкъ, качилъ се на скала срѣдъ бурното море, и седи тамъ, тихъ и спокоенъ, незастрашаванъ отъ морските вълни. Основната идея дава на човѣка необходимите елементи за работа. Който намѣри тази идея въ себе си, т. е. своя прадѣдо, той се подмладява, облагородява и престава да се занимава съ дребнавостите на живота. Умът му се изпълва съ свѣтли и възвишени мисли, а сърцето — съ благородни чувства. Докато човѣкъ не е намѣрилъ тази основна идея, той мяза на малко дете, което цѣлътъ денъ играе на улицата съ каль и пѣсъкъ, прави си кѣщички, цапа се съ калъта. Щомъ намѣри тази основна идея, човѣкъ е пакъ сѫщото дете, но вече баща му го завежда въ градина, пълна съ хубави, зрѣли плодове. Детето